Δομές Δεδομένων και Αλγόριθμοι Εισαγωγή

Χρήστος Γκόγκος

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών (2019-2020)

Τι είναι αλγόριθμος;

Αλγόριθμος είναι μια σειρά από βήματα που επιτυγχάνουν έναν σκοπό. Οι αλγόριθμοι υπολογιστών πρέπει να περιγράφονται σε τέτοιο βαθμό λεπτομέρειας που να επιτρέπει την εκτέλεσή τους σε υπολογιστές.

Κάθε αλγόριθμος υπολογιστή θα πρέπει:

- να παράγει πάντα ορθές λύσεις για οποιαδήποτε είσοδο δέχεται.
- να χρησιμοποιεί με αποδοτικό τρόπο τους υπολογιστικούς πόρους.

Αλγόριθμοι + Δομές Δεδομένων = Προγράμματα (Niklaus Wirth)

Γιατί να μελετήσει κανείς αλγόριθμους και δομές δεδομένων;

- Προχειμένου να είναι σε θέση να αναπτύσσει αποδοτικές λύσεις σε προβλήματα που προχύπτουν κατά την ανάπτυξη υπολογιστικών εφαρμογών.
- Να αντιλαμβάνεται την ορολογία που χρησιμοποιείται από τους επαγγελματίες πληροφορικής.
- Να είναι σε θέση να εκτιμήσει το υπολογιστικό κόστος αλγοριθμικών λύσεων καθώς και την εφικτότητα ορισμένων από αυτές.

Δεν υπάρχει μια γενική διαδικασία για τη δημιουργία αλγορίθμων. Πολλές φορές η εύρεση του κατάλληλου αλγορίθμου απαιτεί πρωτότυπη σκέψη. Ωστόσο, υπάρχουν γενικές κατηγορίες μεθόδων που μπορούν να εφαρμοστούν με λιγότερο ή περισσότερο καλά αποτελέσματα (π.χ. διαίρει και βασίλευε, άπληστη μέθοδος, δυναμικός προγραμματισμός κλπ).

Μερικοί "διάσημοι" αλγόριθμοι

- Αλγόριθμος του Ευκλείδη για εύρεση του Μέγιστου Κοινού Διαιρέτη δύο ακεραίων αριθμών
- Quicksort, γρήγορη ταξινόμηση
- Αλγόριθμος του Dijkstra για εύρεση της συντομότερης διαδρομής από μια χορυφή προς όλες τις άλλες χορυφές ενός γραφήματος
- Αλγόριθμος Simplex (Linear Programming) για την επίλυση προβλημάτων Γραμμικού Προγραμματισμού
- Αλγόριθμοι συμπίεσης δεδομένων (jpeg, mp3, mmpeg-4)
- Αλγόριθμος Diffie-Hellman ανταλλαγής κλειδιών (κρυπτογραφία)
- Αλγόριθμος Pagerank (αλγόριθμος κατάταξης ιστοσελίδων της Google)

Παράδειγμα: Εύρεση ζεύγους τιμών με το μεγαλύτερο γινόμενο από ένα σύνολο τιμών

 Δ ίνεται μια ακολουθία από μη αρνητικούς ακεραίους στο διάστημα [0,100000) και ζητείται να βρεθεί το ζεύγος τιμών με το μεγαλύτερο γινόμενο.

- Αν υπάρχουν περισσότεροι από ένας αλγόριθμοι που λύνουν ορθά το πρόβλημα, τότε θα πρέπει να επιλεχθεί ο καλύτερος.
- Τι σημαίνει καλύτερος αλγόριθμος;
 - σε σχέση με το χρόνο εκτέλεσης;
 - σε σχέση με τις απαιτήσεις του σε μνήμη;
 - σε σχέση με την ευχολία γραφής του ίδιου του αλγορίθμου;

Δ ημιουργία 1000 ακεραίων τυχαίων τιμών στο διάστημα [0,100000)

```
#include <random>
#include <ctime>
#define N 1000
#define UL 100000
int main()
{
    srand(time(NULL));
    int a[N];
    for (int i = 0; i < N; i++)
        a[i] = rand() % UL;
    ...
}</pre>
```

Ενδέχεται να προκύψει πρόβλημα με τη δημιουργία μεγάλων τυχαίων αριθμών καθώς η rand() δημιουργεί ψευδοτυχαίες ακέραιες τιμές στο διάστημα $[0, RAND_MAX]$. Σε ορισμένες εγκαταστάσεις $(\pi.\chi.\ Windows,\ mingw-64\ 8.1)$ το $RAND_MAX$ είναι μόνο 32767.

Υπερχείλιση ακεραίων

Προσοχή σε περιπτώσεις υπερχείλισης αχεραίων.

```
#include <iostream>
#include <climits>

int main()
{
    std::cout << INT_MAX << std::endl;
    std::cout << LONG_MAX << std::endl;
    std::cout << LONG_LONG_MAX << std::endl;
}</pre>
```

όρια ακεραίων στη C++ (ενδέχεται να επιστραφούν διαφορετικά αποτελέσματα ανάλογα με το μεταγλωττιστή και το λειτουργικό σύστημα)

```
MAX INT : 2,147,483,647
LONG INT : 9,223,372,036,854,775,807
LONG LONG INT: 9,223,372,036,854,775,807
```

Στο παράδειγμα, εάν δύο τυχαίες τιμές λάβουν την τιμή 99,999 (ή κάποια άλλη επαρκώς μεγάλη τιμή) τότε 99,999*99,999=9,999,800,001>2,147,483,647 άρα θα συμβεί υπερχείλιση.

Παράδειγμα, Λύση 1 (με long long)

Πριν πολλαπλασιαστούν οι τιμές a[i] και a[j] γίνονται cast σε long long έτσι ώστε να αποφευχθεί πιθανή υπερχείλιση.

```
long long max = 0;
for (int i = 0; i < N; i++)
   for (int j = i + 1; j < N; j++)
        if ((long long)a[i] * (long long)a[j] > max)
            max = (long long)a[i] * (long long)a[j];
```

Παράδειγμα, Λύση 2

Εύρεση των δύο μεγαλύτερων τιμών της ακολουθίας και υπολογισμός του γινομένου τους.

```
int max1 = a[0], max2 = a[1];
if (max1 < max2)
    max1 = a[1]:
    max2 = a[0]:
}
for (int i = 2; i < N; i++)
    if (a[i] > max1)
        max2 = max1;
        max1 = a[i]:
    }
    else if (a[i] > max2)
        max2 = a[i]:
std::cout << "Maximum product is "
            << (long long)max1 * (long long)max2
            << std::endl:
```

Παράδειγμα, Λύση 3

Ταξινόμηση των τιμών της ακολουθίας σε αύξουσα σειρά και πολλαπλασιασμός των δύο τελευταίων στοιχείων της ακολουθίας. Είναι καλύτερος ο συγκεκριμένος αλγόριθμος από τον προηγούμενο;

Εμπειρική εκτίμηση του χρόνου εκτέλεσης των 3 αλγορίθμων για $N{=}100.000$

```
Maximum product is 9999900000
#2 Time: 998micros = 0.000998s
Maximum product is 9999900000
#3 Time: 12965micros = 0.012965s

Maximum product is 9999600003
#1 Time: 7728326micros = 7.72833s
Maximum product is 9999600003
#2 Time: Omicros = 0s
Maximum product is 9999600003
#3 Time: 12965micros = 0.012965s
```

Maximum product is 9999900000 #1 Time: 7733340micros = 7.73334s

Ενεργοποίηση της βελτιστοποίησης κατά την παραγωγή του εκτελέσιμου από το μεταγλωττιστή (g++)

• Κλήση του μεταγλωττιστή με την παράμετρο - Ο2

```
$ g++ code.cpp -02
$ ./a.out
Maximum product is 9999700002
#1 Time: 2731693micros = 2.73169s
Maximum product is 9999700002
#2 Time: Omicros = 0s
Maximum product is 9999700002
#3 Time: 4985micros = 0.004985s
```

 Μείωση του χρόνου εκτέλεσης για την περίπτωση #1 από 7.73 seconds σε 2.73 seconds.

Μέτρηση απόδοσης αλγορίθμων

- Η χρονομέτρηση της εκτέλεσης κώδικα δίνει μερική εικόνα για την αποδοτικότητα ενός αλγορίθμου. Εξαρτάται από:
 - Το σύνολο δεδομένων που δίνεται ως είσοδος.
 - Ταχύτητα υπολογιστή (χρονισμό επεξεργαστή, αρχιτεκτονική, ιεραρχίες μνήμης κ.α.).
 - Άλλα προγράμματα τα οποία εκτελούνται ταυτόχρονα στον υπολογιστή.
 - Τη γλώσσα προγραμματισμού στην οποία έγινε η υλοποίηση.
 - Τον μεταγλωττιστή και τις επιμέρους ρυθμίσεις λειτουργίας του.
 - Την επιδεξιότητα του προγραμματιστή
- Επίσης, για να χρονομετρηθεί ένας αλγόριθμος θα πρέπει πρώτα να γραφεί ο κώδικας σε κάποια γλώσσα προγραμματισμού.
- Ένας άλλος τρόπος εκτίμησης της απόδοσης ενός αλγορίθμου είναι μέσω της θεωρητικής ανάλυσής του και του προσδιορισμού της Ασυμπωτικής Πολυπλοκότητας του αλγορίθμου.